

2019 m. spalio 19 d. 4a klasės mokinių ir jų tėvelių laukė išbandymas - pasiekti šiauriausią Lietuvos tašką. Pirmasis sustojimas buvo Aspariškių kaimas. Gavę išvykos tyrimų lapus, mokiniai stebėjo orą, mokėsi nustatyti pagrindines pasaulio kryptis (Š, P, V, R), vėjo stiprumą ir jo kryptį; mokėsi atpažinti medžius, stebėjo lapus, jų spalvą ir formą, aptarė medžių sužalojimo priežastis, prisiminė sėklų platinimo būdus, ieškojo grybų, tyrinėjo lapų kilimą, ieškojo gyvių tarp lapų. Ir rado! Pavyko pamatyti ne tik vorus ir kirmėles, bet ir žaltį. Stebėjo vandens vabzdžius ir išsiaiškino, kodėl jie puikiai išsilaiko vandens paviršiuje. Gamtoje klausėsi paukščių giesmių ir bandė atspėti paukščių pavadinimus. Vaikams labai pasisekė, nes į visus klausimus atsakyti padėjo Huberto tėtis.

Visus nustebino keistas radinys - maži į obuolius panašūs rutuliukai, prikibę ažuolo lapų apačioje. Huberto tėtis atsakė ir į šį klausimą. Šio reiškinių kaltininkė gumbavapsvė, kurios lerva yra labai gležna. Kad apsisaugotų nuo priešų ir turėtų pakankamai maisto, gumbavapsvė prideda kiaušinėlių į apatinėje lapo pusėje esančias gyslas ir taip susiformuoja obuoliukai, kurio viduje gyvena lerva. Rudeniui įpusėjus gumbai su gumbavapsvių lervutėmis nukrenta ant žemės ir žiemoja, o pavasarį išskrenda jau suaugę vabzdžiai.

Antra stotelė - Pagojų poilsio vietė. Čia greitai buvo vaišėmis padengtas stalas, užkurtas laužas, kepamos dešrelės ir zefyrai... Vaikai ne tik pasistiprino, atsipūtė, bet dar ir spėjo pažaisiti judrius žaidimus.

Trečias sustojimas - Velniapilio uola. Mantės mama papasakojo apie šią vietovę linksma padavimą.

Diena prabėgo turiningai. Išvykos metu mokiniai buvo mokomi ne tik domėtis gamta, stebėti aplinką, atkreipti dėmesį į spalvų, formų ir garsų įvairovę, bet ir saugoti, tausoti gamtą. Buvo ugdoma valia ir ištvermė. Teigiamų emocijų užteko visiems.

4a klasės mokytoja Nida Jakutienė

